

[Formanden.]

Anker Jørgensen stillede dagsordensforslag (se sp. 3078).

Jeg skal lade dette ændringsforslag indgå i forhandling.

Henry Christensen: Jeg finder det ganske naturligt, og det er vist også gængs praksis her i det høje ting, at når der fra en stor oppositions side ønskes nedsat et udvalg til overvejelse og behandling af en række synspunkter og forslag, imødekommes dette ønske. Jeg tror, vi har båret os sådan ad ved alle tidligere lejligheder.

Jeg vil gerne ligesom hr. Haunstrup Clemmensen gøre klart, at vi ikke af de bemærkninger og de argumenter, der har været fremført fra oppositionens side, på nogen måde er blevet overbevist om, at der er grundlag for på forsvarlig vis at svække den finanspolitik, der nu er lagt til grund. Jeg lyttede med interesse til de bemærkninger, hr. J. O. Krag gjorde, og jeg vil gerne sige, at jeg fandt, de blev fremsat i en meget afdæmpet form. Jeg noterer mig også hr. J. O. Krags indstilling i henseende til at lægge luft imellem den opfattelse, man havde af hr. J. O. Krags tale på kongressen i forbindelse med hans vurdering af uroen på arbejdsmarkedet, og det, som hr. J. O. Krag nu har gjort klart var hans faktiske mening. Det er vel nok ganske interessant at bemærke, at mens socialdemokratiet ganske klart tager afstand fra ulovlige strejker, så brugte hr. Aksel Larsen for sit vedkommende, tør jeg sige, en betydelig vagere formulering i retning af, at ulovlige strejker ikke under alle omstændigheder er et gode — men han ville ikke være med til på samme måde at fordømme strejkerne. Det er klart, at går vi så videre til de øvrige oppositionspartier på venstrefløj, ser vi en stadig forstærket linje og holdning til denne afgørende ting.

Jeg vil også, hvad angår bedømmelsen af grundlaget for den finanspolitik, der skal føres, sige, at jeg lyttede til de argumenter, hr. J. O. Krag gjorde gældende med hensyn til, hvad han mente der var af særlige faktorer, af andre momenter, der kunne begrunde, at man på trods af efterspørgselspresset og på trods af betalingsbalanceunderskuddet nu kunne se væk fra en stram finanspolitik af det omfang, regeringen har

foreslået. Vi har jo den høje rente, siger hr. J. O. Krag, men den stramme finanspolitik skal jo netop medvirke til at give grundlag for, at vi kan få en lavere rente og dermed en styrkelse af erhvervenes konkurrenceevne. Jeg vurderer altså dette argument ganske omvendt af, hvad hr. J. O. Krag gør. Det gælder også de andre argumenter; når der henvises til de afgiftsforhøjelser, der tidligere er gennemført, må jeg påpege, at de indgår jo som en af forudsætningerne for finanspolitikken og kan altså ikke være et moment, der begrundes, at man kan sige, at når man har de led, kan man se væk fra den samlede virkning.

Når hr. J. O. Krag videre henviser til realkreditforslagene, vil jeg gerne sige, at alt, hvad der her er lagt frem, er jo en politik, der sigter længere, ikke sigter på den aktuelle situation, vi står i i forbindelse med 1970.

Jeg har sagt dette, fordi jeg mener herigennem at have motiveret, at vi fremdeles, selv om vi har lyttet med et åbent sind også til, hvad hr. J. O. Krag ved denne lejlighed har sagt, ikke har fundet en tilstrækkelig saglig argumentation for, at vi på nogen måde kan give tilsagn om at turde tage ansvaret for en anden finanspolitik i den givne situation, end hvad vi gav udtryk for også i vort første indlæg.

Endelig vil jeg sige, når hr. J. O. Krag henviser til, at der er en hel del økonomer, der advarer imod et kasseoverskud på 1.500 mill. kr., at jeg har ikke fundet, hvad det er for økonomer, der har advaret imod den finanspolitik, der er lagt op til.

Niels Helveg Petersen: Hele oplægget til denne forespørgselsdebat var vel egentlig nok så dramatisk. Adskillige dramatiske begivenheder på arbejdsmarkedet førte til, at to partier fandt, at der burde stilles forespørgsel. Når man sammenligner debatten her i dag med det, der er gået forud, så tror jeg, man kan konstatere, at forløbet i dag har været så betydelig mere fredsommeligt i alle henseender, i ordvalg, i stemmeføring fra den side, som ellers har givet udtryk for opfidtselse, at det er en overordentlig tilfredsstillende udgang på debatten.

Det radikale venstre kan anbefale hr. Anker Jørgensens dagsordensforslag med det af hr. Haunstrup Clemmensen stillede